

Kost

u grlu

D ržeći se poslovice »Ruka ruku mije» atlantska braća su, na poslednjem zasjedanju Organizacije Ujedinjenih nacija, preduzela ozbiljne korake da kompletiraju svoju glasačku mašinu. Doduše, nedostaju samo sitniji strafčići, federčići i točkići.

Tako je, na primjer, nekoliko puta pokušavano da se general Francko progura u OUN. Probali su i s nogu i naglavice i porebarke, pa nije pomoglo. Ispočetka su mu otvarali glavna vrata, a poslije su probali da ga prošvercuju okolo — na ar-kapidžik. Ali, kaudilo je zometnuo toliko breme zločina da nikako nije mogao da se provuče.

Da bi donekle nadoknadili nedostatak ovog šrafa, mašinisti su pokušali sa šrafčićima — sversrdno su se zauzeli za Italiju i Austriju. Zauzeli su se isto onako sversrdno kako su se zauzeli da zemlje narodne demokratije ne uđu u OUN. Nijma se, uopšte, nađeži koža kad čuju riječ »narod« i »narodni«, pa smatraju da su Italija i Austrija dale vidnog dokaza svojim nenačordnim režimima, te zasluzuju preporuku.

Jedino što su se u tom svom nastojanju spleteli o princip jednoglasnosti pet velikih sila. Zbog toga je na licu mesta pala komanda: »Juriš na princip jednoglasnosti!« I mašina se zahukta. Jer, treba imati na umu da joj taj princip strahovito smeta. Zamislite samo da on ne postoji! Što bi Amerikanci uživali diktirajući sve ono što im duša zaželi! Poslušna »većina« bi samo odgovarala na jekanje, a OUN bi se sasvim pretvorila u filijalu prodavnici volje i čudi glavne njorške ulice.

Ali, eto, taj princip jednoglasnosti ispriječio se pred glasačku mašinu kao neki zid. Reformatorima nije ostalo ništa drugo do da lupnu glavom o njega.

Pošto je taj princip zapisan prično krupnim slovima u Povelji Ujedinjenih nacija, mašina i mašinisti su se okomili i na samu povelju. Pa kažu: »Povelja nije više savremenaka jer su od trojice tvoraca Povelje dvojica mrtvi: Ruzvelt i Čerčil. Doduše, Čerčil nije sasvim mrtav, pošto se pojavio u Fultonu, Zapadnoj Evropi i na banketima, istina više u vidu aveti...

I tako su ovi »konstruktivni« ljudi legli na posao na ruše Povelju, ili, kako oni kažu, da je prave savremenom. Jedna od njihovih diskusija mogla bi, otrlično, da izgleda i ovako:

— Princip jednoglasnosti nas ograničava u sprovođenju naše volje.

— Ukinuti gal!

— Ali, to potkopava Povelju.

— Ukinuti i Povelju!

— Za to treba jednoglasnost u Savjetu bezbjednosti.

— Onda, da se ukine jednoglasnost!

— Ali, to potkopava Povelju... itd., itd..

Tako se šrafovi, šrafčići i točkići okreću sve u krug. Zalijeću se glavom o zid, a on nikako da postupi.

A. P.

IZ NARODNE RIZNICE

JUNAČKE PJESME

Ruke šire, u lica se ljube,
Za junačko pitaju se zdravlje.

Uvrijedenošć barona Minhaузена

— O, baron Minhaузен! Kuda ćete, slavni lažljivče?

— Idem da protestujem. Tu je nekakva Specijalna komisija za Balkan potamnila moju slavu!

NA POSLUGU

Angloamerički vojni sud u Trstu poslužio se Musolinijevim zakonom da bi osudio rukovodioce generalnog štrajka trčanskih radnika. Opšte je mišljenje, međutim, da se Musolini, odnosno njegov duh, poslužio angloameričkim vojnim sudom.

RIJETKO TAKMIČENJE

U Italiji je u toku sve uporije takmičenje između nezaposlenih i nepismenih. Zapaža se tendencija da uskoro broj nezaposlenih dostigne 7 i po miliona, koliko ima i nepismenih.

SINOVI NEBA I SINOVI ZEMLJE

Tokio javlja: Iz okoline Mak Arturovog štaba saznaće se novost od izuzetno velikog značaja: nebo je konično odbacio cara Hirohita i prihvatio pomenutog prekooceanskog generala kao svoga sina. Oba sina neba — prijašnji i sadašnji — žive ne može biti bolje, ali — zahvaljujući njihovom zajedničkom staranju — potpuno je obrnuto stanje kod sinova japske zemlje.

BAJKE — USPAVANKE

Mister Paul Hofman, koji se stara o izvršenju Maršalovog plana, izjavio je da je ovom planu glavni zadatak „očuvanje života i zdravlja evropskog stanovništva“. Na žalost, Hofman nije stigao da razvije ovu duboku i tačnu misao, pošto je morao da se hitno posveti rješavanju važnog pitanja u duhu svoje izjave — pitanja otpuštanja još jednog miliona radnika u Italiji.

POSAO SE NASTAVLJA

Bivši gaulajter Salzburga Vinterštajn postao je nedavno vođa Katoličke omladine u istom gradu. Oni, koji su ga izabrali na taj položaj, izvinili su mu se što je naziv gaulajtera ukinut. Vinterštajn se utješio kada je saznao da je jedina promjena u tituli.

UMIJEŠENO PA OBJEŠENO

Poslije povratka iz Brisela i Pariza de Gasperi je najavio rekonstrukciju svoje vlade. Međutim, o prestojecima promjenama de Gasperi nije mogao da da nikakvo obaveštenje, pošto još nije raspakovao kofer u kome se nalazi spisak novih vlasti.

„Jež“ čita stare knjige i listove

Frankove preteće

Španska vlada ozbiljno čuva svoje gradane. Najprije im zatvara kredit, onda granicu, zatim dućane, a najposljednje valjda i njih — zatvoriti.

(„Vrač Pogadač“, N. Sad, 14. VII. 1900)

SUVIŠNA BRIGA

U Vatikanu su vrlo zabrinuti za budućnost katoličkih misionara u Kini. To je suvišna briga, jer Kinezi čine sve moguće da se rimski „apostoli“ što prije — prosveti.

(„Vrač Pogadač“, N. Sad, 29. VII. 1900)

MNOGI SVATI A JEDNA DIEVOJKA

Mali Đokica piše „Ježu“

U-JAJETU-DLAKUL TRAŽE.

Često se baba vrti s pijace pa kaže uh baš je proklet ovaj svet a zna se na koji svet misli a mama, dana i ja dužni smo da je pitamo šta kažu a ona priča eto ona gašina žena bivša načelnikovica što pre rata vako digne nos stane u red pa samo reži te ovo joj ne valja te ono joj ne valja i došla sad pa se buni što kobajagi dele jagnjeće meso a prodaju ovčetinu a jedna joj žena kaže šta čete gospodo ni vi ne možete u tim godinama d izigravate šiparicu pa tako i jagnje u novembru mesecu bez svoje volje ispadne ovca. A sad kad se delila piletina i čuretina opet su neke gospe bile nezadovoljne a jedna u bivšoj astraganskoj bundi javno se narogušila što su čurke tako ukocene a sotir kasapin što svakom odreže ko na panju kaže a šta mislite gospodo kad bi vas očerupali pa na temperaturu ispod nule provozali od bačke do beograda da li bi ostali rumeni i mahali krilima a ona se naljuti ju al ste drski, nikad vam više pragu neću preći a sve mušterije odgovoriše u horu daj bože neka tako bude.

Bilo bi dosadno u redovima da svak ne kaže šta mu je na jeziku a jednoj ženi bilo na jeziku pa kazala kako su pilići napunjeni artijom d izgledaju uranjeni a jedan joj odgovori da je punjenje izvršeno u lovačkom muzeju i da će pile moći da drži u vitrini.

Mogla bi još da se navede jedna velika društvena nepravda što je učinjena mnogim gospodama u beogradu a to je kad se delio krompir i nije bilo u svakoj radnji na biranje naročito posljednji dan pa su one što vole beli krompir dobile roze, a one što vole roze beli i sad te što imaju roze žale se da je beli ranjiviji i ima više vitamina a one što imaju beli kukaju da je roze ukusniji i otmeniji a baba kaže pa to je bar prosta stvar idući put kad ga budu delili nemojte da primite ako vam ne potrefe boju.

Za novog pretdsjednika Kuomintangove Kine naimenovan je Van Sui Fo.

U pravi čas

— Jeste li vi Van Sui Fo?
— Jesam!
— Pa stanite, čovječe. Treba da vam predam dekret.
Postavljeni ste za pretdsjednika vlade!

Dvije Francuske

— Mi se u ratu nijesmo borili za takvu Francuskiju.
— Otkud ja znam zašta ste se vi borili. Bio sam onda na Istočnom frontu.

Amerika je predložila da se rurska industrija vrati njemačkim vlasnicima.

IZ MEDICINE I NAUKE

Ne pomaze apoteka

Ima ljudi raznih čudi. Neki skupljaju marke, neki bube, a neki stare pare. Nekima je prosto — strast, a neki to rade na čistoj naučnoj osnovi.

Niški apotekar Dušan Stamenković bavio se ovim posljednjim poslom, to jest sakupljao stare parice. Ali, koliko je njegovo stručno i naučno znanje išlo daleko, vidi se najbolje po tome što njega nisu interesovale proste bakarne, mesingane ili srebrne pare. On je bio specijalista samo za zlato. Uz velike naučničke napore Stamenković je uspio da skupi kolekciju od 122 komada lira, napoleona i dukata.

Ko zna dokle bi jednog dana dogurao Stamenković u ovom svom pozrtvovanom poslu, da se nisu pojavili stručnjaci iz Otsjeka za spekulaciju, koji su pokazali potpuno nerazumijevanje za ovu granu nauke i sve Stamenkovićeve napore proglašili za najobičniju spekulaciju.

PENICILINSKA BOLEST

Penicilin je napravio čitavo čudo u medicini. O tome se toliko pričalo, da je stiglo i do ušiju Živote Ilića iz sela Lukovice. On je lako došao do penicilina. Na ulici mu je prodao Lav Kovalevski, službenik Državnog zavoda za socijalno osiguranje, jevtino: 1.000 dinara bočicu. On je to prodavao i drugima.

Sad se taj penicilinom lijeći od posljedica koje prouzrokuje ova kva upotreba penicilina.

ČUDOTVORNO VRELO

Ovo što se desilo u Gornjoj Vranjskoj nije poznato još ni jednoj nauci o bolestima. Imućnom seljaku Stevanu Trifkoviću razbolio se — bunar. Lijepo je točio čistu, svježu pijaču vodu i najednom — počeo da daje neku čudnu bjeličastu mješavinu. Stevan, inače, ima i krave, pa mu se dešavalo da se one razbole i daju »malo rijetku sirovinu — mljeko, ali bunar mu je prvi put obolio.

Zbunio se čovjek, ne zna što je — da l' je za vajdu ili za štetu. Kao računa: možda je neka lijekovita vodica, pa natočio kante i ponio u Šabac da proda Gradskom mljekarstvu »Podrinje«.

A tamo utvrdili da u toj čudnoj bunarskoj vodi ima i 40% mlijeka. Pošto je na taj način voda pokvana, odbili su da mu je kupe. I tako su jednom Trifkoviću propale nade da je u njegovom bunaru izbilo čudotvorno vrelo.

ČUDNO CUDO

Francuska vlada je poslala Vašingtonu memorandum povodom američkog prijedloga da se rurska industrija vrati Nijemcima. Mora se priznati da je memorandum prilično iznenadio nadležne američke političare, koji se u čudu pitaju:

— Šta im je sad: bune se za Rur, a za samu Francusku čute?!

BRATSKI

Vatikan je prodao akcije Sueckog Kanala Sjedinjenim američkim državama. Za uvrat SAD su obećale da pomažu akcije svih vatikanskih kanala.

IDE KOLO...

Jedan od advokata nacističkih zločinaca, izveden je pred sud, optužen da je i sam nacista. Sto se tiče sudija, očekuje se da će i oni doći na red tek u trećoj rundi.

NETAČNO OBAVJEŠTENJE

Neki listovi su donijeli vijest da je pokojni grof Bernadot radio svoj plan za Palestinu u britanskom ministarstvu spoljnih poslova. Ova vijest je strašno uvrijedila Bevinove činovnike, da su bili primorani, radi ugleda svoje ustanove, da izjave kako Bernadot uopšte nije učestvovao u izradi plana, već mu je on poslat gotov.

I zaplaka se gospoda kraljica

Vatikan je prodao Americi akcije Sueckog Kanala koje je 1869 godine poklonila papi žena Napoleona III.

— Kraljice, dosta sa suzama. Ja sam vam lijepo govorio da akcije ne dajete kojekome!

Carstvo za rode

— Da nije zime, nikad ne bih ostavila Svetozarevo. Divno je tu za život, čak ti ni dimničar ne smeta.

IZA BOŽJIH LEDA

Na hiruškom odjeljenju jedne beogradske bolnice leže u bolesničkoj sobi njih trojica. U jednom uglu je postariji knjigovođa. Gnjavi ga jedan bubreg godinama, a i u kancelariji pritisli sve s nekim završnim računima. Sada se jednostavno oslobođio bubrege, a privremeno i računa. On leži na leđima i bulji u tavanici.

S druge strane leži mlađi ljekar, počesto stenje i huče, a u krevetu do njegovog neki delija, koji pokašta sažaljivo pogleda na doktora. Obojica su juče operisani od slijepog crijeva.

U sobu uđe dežurni ljekar.

— Kako je, drugovi? — pita srdačno.

— Jao! — oprostila se ljekar-bolesnik.

— Vaš slučaj je vrlo čudan, kolega — obrati mu se dežurni. — Operisali smo vas potpuno zdravog. Prosto je nevjerojatno da ste se žalili na bolove. Za vaš slučaj se zainteresovao čak i profesor. A kako vi? — okreće se delija.

— Dobro, doktore.

— Vi ste junak! Sila stel! A stigli ste iz tog vašeg Zaledina u posljednji čas.

— Nama je dodijeljen jedan ljekar i čekamo ga već dva mjeseca. Sve smo mislili: sad će, sad će, ali njega — nema.

Dežurni se nasmišlja i izide. Ali delija kao da je našao zgodnu temu, pa razvezete:

— Nikako ne mogu da se načudim zašto taj doktor neće da nam dođe. Kažu da je rekao kako neće u polanku. »Pustinja« — kaže — »van pruge... iza božjih ledova. Ono jest da se zove Zaledin, ali nije ni tako daleko.

Knjigovođa se javi iz svog kreveta:

— Znam, ja sam bio jedanput u tom vašem Zaledinu. Malo mjesto, to je tačno, ali vaša zadruga ima dobro uređeno knjigovođstvo. Meni se uopšte sviđa, ali što ćete kad ja nisam doktor!

— Ali, tek sada da viditel Podigli smo novu školu, pa novu bolnicu, pa ta zadruga... Pa one prirodne ljepote i čist vazduh. A, eto, nisam znao da smo i to knjigovođstvo lijepo uredili!

— Pa i da nije sve to tako — mirno konstatuje knjigovođa — opet treba bolnici i narodu ljekara. Naš je to narod!

— Tako je! — veselo prihvata delija. — Čim izidem iz bolnice,

DA JE ĐUĆE UMRO...

DOSADILO djeci radnika fabrike »Proleter« u Žarkovu da, i pored odluke o osnivanju jasala po svim većim preduzećima i fabrikama, sjede skoro cito dan sama. Dosadiло im da padaju s kreveta, sapliću o stolice.

I jednog jutra riješe se da tajno odrede delegaciju koja će otići do sekretara podružnice u fabriku.

Nekako se riješilo i pitanje delegacije i ona kreće put fabrike. Bilo je tu, naravno, lijevih cipelica na desnoj nozi, izvrnutih čarapa i na leđima zakopčanih kaputa, ali je delegacija i uprkos svih tehničkih teškoća stigla na mjesto opredjeljenja. Prvo razočarenje. Nema pretsjednika. Delegacija, čvrsta u svojoj odluci, kreće pravo sekretaru i zatekne ga zamišljenog nad nekim aktom. Sekretar se trgne:

— Šta je to, djeco? Da se niste izgubili?

— Ne, druže sekretaru. Baš te tražimo. Znaš, htjeli bismo da te pitamo kad ćemo dobiti jasle kao i druga djeca. Naše mame rade u ovoj fabriki, a nas nema ko da čuva.

odmah ću da idem da potražim Pitacu ga: »Zašto ti, bratac, ne- tog našeg doktora. Kazaću mu: češ u Zaledin?«

— E, moj doktore, kakav si ti čo- vjek?.. Ti se tu premišljaš sto go- dina, a narod te dolje čeka.« Bolesnici se učutaju. Mlađi lje- kar leži mirno u svom krevetu i

više ne stenje. Zažmireo je i sluša- šta ova dvojica govore. Tako o- stadeće dok ne nađe ljekarska posjeta. Šef ljekara opipa puls delija.

— Dobro je! — kaže Šef. — Mora da bude dobro, — o- smješi se delija.

— I ja se dobro osjećam, — o- brati se mlađi bolesni ljekar Šefu.

— Pretpostavljam, — veli Šef — Šapatom. — Operisali ste zdravo slijepo crijevo samo da ne biste išli u Zaledin... Postlige ćete, možda, i krajnike!

Mlađi ljekar pocrveni do ušiju. Nehotice baci pogled na deliju, bojeći se da nije čuo ovu pri- mјedbu.

Kad je posjeta prošla delija o- pet uze riječ:

— Mogao bih da ga propisno izgrdim, ali lijepo ću ja s njim.

ČIST POSAO

Poznati italijanski publicista Skatolini, sprema se da izda knji- gu o prijavim, špekulantskim poslovima Vitakana.

— Kakav prijav posao kad je ovo čisto zlato! Gledaj kako se sija!

— Jasle u našoj fabriči? — zgrane se sekre- tar. — Ja o tome ništa ne znam.

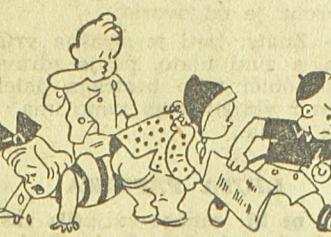
Sada se delegacija zgrana. Najpribraniji mališan izvadi ispod kaputića isječke iz novina i tutnu ih pod nos sekretaru. Na njima naslov: »Uredba o osnivanju dječjih jasala«, »Veliki broj fabrika i preduzeća u zemlji osnovao je dječje jasle«, itd.

Čita zaprepašeni sekretar članke i uredbe, gleda čas u djecu čas u novine i najzad izusti:

— Baš vam hvala, djeco. Ja do- sada nisam znao za tu uredbu. Da sam nešto juče umro...

Delegacija je napustila sekretara da bi mu dala vremena da se pri- bere. Sad vjerovatno obilazi i ostale fabrike i preduzeća gdje još nije umro sekretar — ne saznavši za uredbu.

C. K.

Pozorišni bioskop

Kinematograf na Senjaku do- biva sada filmove koji se često kidaju.

— Šta vam se ovo svaki čas kida?

— Nemojte da se bunite. Tako je i u pozorištu.

SOFERSKI SAVJETI LJUBITELJIMA PRINUDNOG RADA

KAKO DA SE ČOVJEK OSLOBODI ROBOVANJA MASINI

Vozila ostavljati napolju na kiši i nevremenu, a u garaži čuvati so i druge artikle. Kad na kolima istriči drvenarija i zardaju gvozde- ni dijelovi, napraviti dobar pazar prodajom za staro gvožđe. — Trgo- govačko preduzeće »Pocerina«, Sabac.

U toku osam mjeseci podmazivati i prati kola svega četiri do pet puta, po mogućtvu još i manje. Kad se lageri zaribaju, postaviti volovsku zapregu i zapjevati: »Hajd Lano, hajd lagano! — Krz- narska industrija, Indija.

OBAVJEŠTENJE TURISTIMA I NAMJERNICIMA

Skreće se pažnja naprednim dru- govima da se pri putovanju u Srb- iju, ako otsjedu u tamošnjem re- storanu koji izdaje jednu sobu za prenoćište, pridržavaju sljedećeg:

Ujutru radi umivanja prepo- ručljivo je trknuti u dvorište na pumpu i obaviti ovu higijensku mjeru. U sobi postoji umivaonik, ali on služi za dekoraciju. Ni u kom slučaju ne zahtijevati od poslovo- de da vam se donese voda u sobu. Ko se pak ne pridržava ovog savjeta, poslovoda će biti primoran da mu na ovaj »eksplorator- skie« gest odgovori:

— Dokle ta gospoština!

ZAPOVIJESTI OVOZEMALJSKE

„Ljubi bližnjega svoga...“ bož- ja je zapovijest za koju znaju i u franjevačkom manastiru u Varaždinu. Međutim, riječi ovog zakona su ostale potpuno nera- zumljive gvardijanu Fakundu Fridrihu, koji je držao kao čista- čicu Mariju Kapitarić sa plato- m od 300 dinara mjesечно i uz to socijalno neosiguranu.

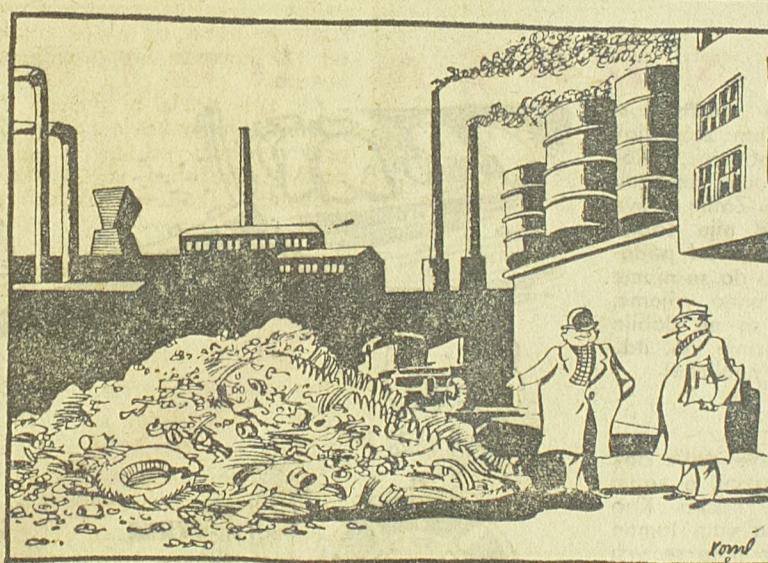
Pošto je naknadno morao da bude veoma darežljiv gvardijan je izjavio da će ubuduće poštovati i ovozemaljske i onozemaljske zapovijesti.

RESETANJE

Ahmet Demirović, iz Presla, — srez Štavnici, primio je izvješnju količinu lima za potrebe Zemljoradničke zadruge. Da lim ne bi zardao Demirović je, ne obavještavajući zadrugu, pravio rešeta za čišćenje ječma i prodavao ih po 300 dinara, iako je njihova stvarna vrijednost 50—60 dinara. Rešeta su čistila ječam, ali ovu špekulaciju nikako nisu mogla da prosiju, pa je tako neprosijana došla u ruke narodne vlasti.

PRVENSTVO

„Berberi su prvi ljudi, to je stara stvar...“ pjeva se sada u selu Jovcu, zato što je seoska ambulanta izdata jednom berberinu. Ko te pita za liječenje! Glavno je da čovjek ima gdje da se ošiša i obrije.

— Što ne bacite ovo dubre?

— Pa šta bi smo onda izvezli kao »pomoć za obnovu Europe«.

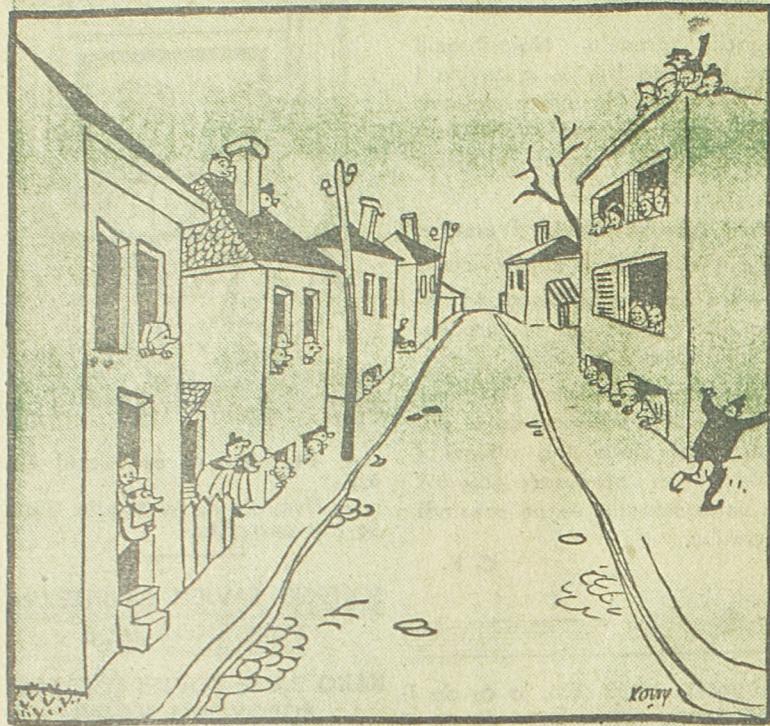
ZALOGA PRIJATELJSTVA

Američki bankari pregovaraju sa predstavnicima zemalja koje pretenduju da uđu u Organizaciju ujedinjenih nacija.

— Vi nama ulaznicu za vašu zemlju rudnike, a mi vama ulaznicu za OUN, pa smo kvit!

Ulica za vrijeme šoferskog ispita

Fah miševa na Uvcu

Poznato je da svi miševi širom svijeta imaju merak na slaninu, sir ili hleb. Međutim, miševi na Uvcu imaju neki sasvim drugačiji ukus. Debeljuškasti su, siti, pa se okomili na tekstil. A na to su ih, ustvari, prevaspitali ljudi. U ostalom svijetu se obično njima nudi mišomor, pacolin, flutoksi, tutoksi, a na Uvcu im pripremili naročitu poslasticu.

Tamo negdje 1946 godine rasformirano je veletrgovačko preduzeće za žitarice i klonjaj u Bijelom Polju. Zaostalu ambalažu (sitnice: oko 7.000 džakova, preko 1.000 sanduka i oko 100 gvozdene buradi) poslali na Uvac na nadležnost — miševima.

A oni grecnuli, glocnuli pa im se osladilo. Džakove su onako smazali iz prve porcije, drveni sanduci im se izmakli — pošto su istrujeli, a za gvozdenu burad sad oštare zube, pa će valjda i njih da probaju.

NOVA VRSTA DRUŠTVENE IGRE

Ovom neobično zanimljivom društvenom igrom dosada su se uglavnom zabavljali domaćenici preduzeća »Voće i povrće«, »Kosmač«, kao i Direkcije za eksploraciju željezničica, gdje su joj se prve klice i začele. Zatim se sve više i više usavršavala, dok najzad nije dobila svoj končni oblik. Kako ova igra pored pedagoške strane ima i tu važnu osobinu da se njome može na zanimljiv način prekratiti radno vrijeme, čekanje u redovima, u menzi dok se ne dobije ručak, u Zavodu za socijalno osiguranje itd., itd., teže smatra da joj treba dati širi publicitet.

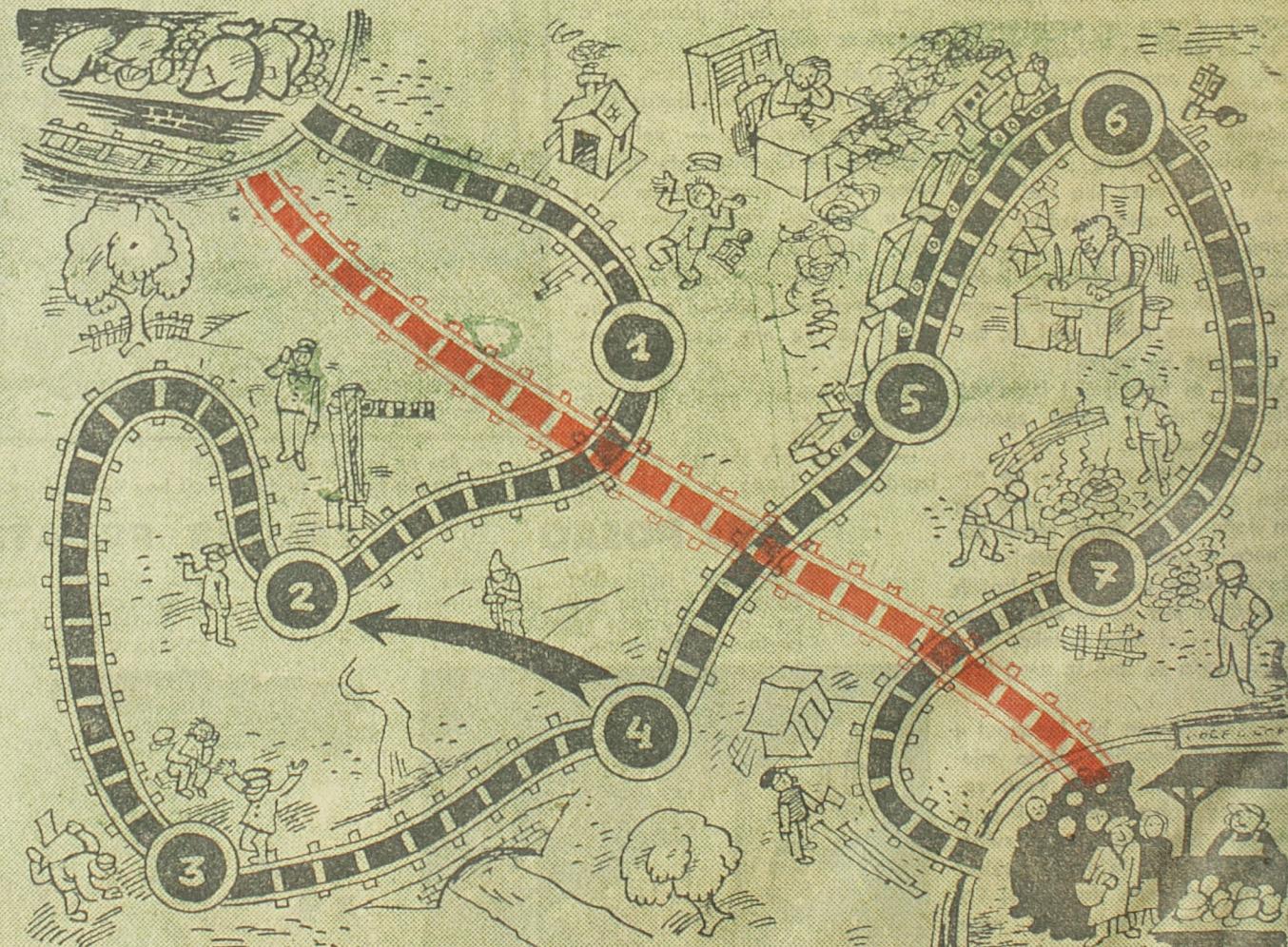
PRAVILA

Igru ne možete nikako početi sve dotle dok ćest puta uzastopce ne dobijete šesticu, a zatim idete onoliko polja koliko pokaže kocka. Kao što se vidi, da bi počeli igru, treba vam tamn toliko vremena koliko i šefu stanice gdje se vrši utovar da opremi vagone. Međutim, ako slučajno padnete na polje broj 1, morate da sačekate dva bacanja, pošto skretničar nije izvršio sve pripreme. Ali nije to ništa, ne gubite nerve. Do kraja igre ima još dosta i ko zna šta još sve može da se desi. Ako padnete na polje broj 2 onda skačete deset polja unaprijed, jednostavno zbog toga što su budnost i snalažljivost preduzeća i organa narodnih vlasti bili na visini. A sada se smještate, a? Ako, ako, neka vam je sa srećom!

Ako ste natrapali na polje broj 3, imate do osijedite od čekanja — tri bacanja! Taman toliko koliko je potrebno da se izvrši manevriranje i ukrštanje vozova.

Izdržljivost vaših živaca mjeri se po tome kako podnosite tragenu okolnost kada padnete na polje broj 4, jer se morate vratiti za 20 polja, to jest na jednu od prednjih stanica, pošto se tamo desila zabuna prilikom lijepljenja lisnica.

Na skretnici kod polja broj 5 sve je u redu, pa ako padnete na to polje, skačete još četiri unaprijed. Posljednja velika nesreća koja može da vas zadesi jeste ako ste toliko malerozni pa padnete na polje broj 6. Tu morate da sačekate šest bacanja, to jest dok se ne izvrši prepiska između sreskog poslovnog saveza i Ministarstva trgovine i snabdijevanja o tome gdje treba robu disponirati. Pošto ste na polje broj 7, čekate dva bacanja, pa ako se za to vrijeme kupus nije smrznuo

u otvorenim vagonima a krompir prokljao ideće prema cilju uz opšte odobravanje kibicera.

Na kraju, moramo da podvučemo treću karakterističnu crtu ove igre koja se sastoji u tome što dobar igrač može da stigne direktno sa po-

KROZ NAŠU ZEMLJU

Inadžija

Zainat birokratiji, u Žarkovu je na veoma svečan način proslavljena dvogodišnjica postojanja kinematografa „Inženjer Ivanović“, u kome je na vidnom mjestu istaknut akt P. br. 949/48. Prosvjetni referent za Srez beogradski pokazuje u tom aktu da nema pojma da tamo uopšte postoji kinematograf. Isti je slučaj i sa Železnikom. Na pitanje otvara da on to ne zna, prosvjetni referent je odgovorio:

— Znate, ljeti je strašna vrućina, a zimi blato, pa je zdravo teško obići tako bestraga dalek teren i vidjeti čega tamо ima, a čega nema.

LJUTA PAPRIKA

Da ne bi mnogo zaljutila raspoloženje potrošača Živka Živković iz Jovca miješala je alevu papriku sa kukuruznim brašnom: pola-pola. Međutim, ako paprika nije, cijena je zaista bila paprena, jer je tu mješavina Živka prodavala po 300 dinara kilogram. Kada je pozvana da pokaze kalkulacije Živka je uvjeraovala da i ovako pomiješana paprika može da oljuti.

LIČNO ISKUSTVO

U Prokuplju je nedavno osnovan kurs za šofere-amatore kojim će rukovoditi drug Kostić, direktor preduzeća sreskog magacina „Beli Kamen“. On će držati predavanja o ekspresnom šofiranju i novom načinu vožnje na krivinama. Prenijeće na amatore svoje bogato iskustvo u predavanju pod naslovom: „Kako sam oštetio kamion na jednoj krivini.“ Ovo ne treba da plaši amatore, jer treba da uzmu u obzir da Kostić do tada nije nikad šofirao, a sad što je malo ulubio kamion i prevrnuo se u jarak nije strašno — glavno mrtvih nije bilo.

Na ulazu u beogradsku poštu broj 1, s desne strane, nalaze se tri lijepe i udobne kabine. One mogu veoma korisno da posluže građanstvu da se skloni, recimo, od snijega ili kiše. Pa može i od vjetra. A pošto su tu smješteni i automat-telefoni, mnogi svraćaju da bi telefonirali. Evo kako to izgleda.

Obratite se, recimo, prvome automatu. On zine, proguta dinar i — nit romori, nit gorovi! Na to vi učinite jedino što vam je u sličnoj prilici preostalo, promumlate: „Ama, što mi uze dinar?“

Odeti bratu onog prvog automata. Taj je već mnogo bolji. Podignite slušalicu, on zine, proguta dinar, ali vam ga na drugi otvor odmah vratí. Pošteniji nego njegov prvi brat. Ne svršite posao — ali vam ne uzme ni dinar.

ČVRST KARAKTER RUKOVODIĆA ŽELJEZNIČKE MENZE BR. 1 U SKOPLJU

Onda pridete posljednjoj nadi — trećem bratu. Taj je još najbolji. Zine, proguta dinar i — daje signal. Vi se obradujete. Čak dobijete i vezu sa govornikom. Dobro je! Vi ga lijepo čujete. On vas zove, zove, zove... I vi mu odgovarate, ali — on vas ništa ne čuje. Opet izgubljeni dinar, s njim i vrijeme.

Sve je to dokaz da je vrijedno prodrmati ova tri brata uboga, a u isti mah i one koji odgovaraju za njihovu ispravnost.

BRZINA NIJE VRADŽBINA

Na Rijeci je nedavno otvorena dijetalna menza novog tipa „Rikard Benčić“, u kojoj se vrši sistematska podjela hrane. Abonirci dobijaju jelo po nekoj vrsti lančanog sistema, jer se ručak dijeli samo jedan sat za 500 osoba, tako da svi moraju ne samo brzo da jedu nego i da sipaju jelo za vrat, ukoliko se za to ukaže potreba. Ako im ne konverira ni jedno ni drugo, abonirci mogu da jedu jednog dana supu, drugog povrće, trećeg salatu i tako redom. Ovakav način ishrane preporučuju ljekari svim osobama koje boluju od pretjerane gojaznosti ili su mrljavi na jelu.

TRAŽI SE JOS JEDAN DOBOŠ

Veliki doboš za sušenje šalitre i tri parna ventila nalaze se u fabrici „Albus“ neupotrebljena zbog toga što Glavna direkcija hemiske industrije nikako ne uslišava njihovu molbu da odu tamo gdje bi bili korisni. Vjerojatno je, da će ovaj veliki doboš pozvati u pomoć nekog svog malog kolegu — običan doboš da lupa dotele dok se ne sjete da ih već jedanput nose.

— Nikakve me žalbe ne mogu pokolebiti, neka uvide najzad da nisam sentimentalan...

četne stanice do cilja kao što to pokazuje crvena linija. Zato je potrebno samo dobra organizacija, snalažljivost, malo više zalaganja i malo manje birokratije.

Crtaj: **DUSANA IVANOVIĆ**
Tekst: **MALETIĆ**